

τοῦτο πράξας, ἀπήντησεν ἀντίστασιν διόλου ἀπροσδόκητον, καὶ τὸ αἴτιον τῆς ὁποίας νὰ καταλάβῃ δὲν ἠδύνατο. Ἀφιερώσας τὸ κυριώτερον τῆς προσοχῆς αὐτοῦ εἰς τὰ κυριώτερα συμφέροντα, διήγειρε τὴν ἐκπλήξιν, τὴν περιφρόνησιν, καὶ τὴν ἔχθραν τῶν πλειοτέρων κατοίκων τῆς πόλεως, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε σπανίως ἀνεφέραν τὸ ὄνομά του χωρὶς ὄρον τινὰ ὀνειδισμοῦ, ὁ ὁποῖος μετεφράσθη κατὰ διαφόρους τρόπους εἰς ὅλας τὰς νεωτέρας γλώσσας. Τοῦ ξένου ἡ ἀπορία καὶ ὁ θαυμασμός διὰ τοῦτο, ὡς καὶ διότι ἐφαίνοντο οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ τόσον ἀμέριμοι περὶ τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἦσαν καὶ υπερβολὴν μεγάληα. 'Πῶς,' ἔλεγον, 'εἶναι δυνατὸν, ἄνθρωποι, μέλλοντες νὰ ὑπάρχωσιν αἰωνίως, νὰ φροντίζωσι μόνον διὰ τὰς χρείας καὶ ἡδονὰς τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης ζωῆς; Τοῦτο ἀλλέως νὰ ἐξηγήσῃ δὲν ἠμπορεῖ, πλὴν ὑποθέτων αὐτοῦς παραπρονοῦντας ὥστε, καὶ ἀντὶ νὰ μνησικακῇ διὰ τὴν ὁποίαν συχνὰ ἐλάμβανεν ἄγροικον μεταχειρίσιν, ἔτρεφε πρὸς αὐτοῦς αἰσθήματα τὰ πλέον φιλόστοργα καὶ συμπαθητικά.

Ἄν ποτε ὑπὸ πειρασμοῦ κινούμενος παρέβαινε κάμμιαν τῶν συνθηκῶν τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας, ἐθρήνηει τὴν μανίαν του πικρότατα· εἰς ὅλας δὲ τὰς ὁποίας ἐλάμβανεν ἀπ' ἄλλους παρακινήσεις νὰ πράξῃ τίποτε ἀσυμβίβαστον μὲ τὰ ἀληθῆ αὐτοῦ συμφέροντα, εἶδεδε μίαν μόνον ἀπόκρισιν. 'Ὡ, ἐφώναζεν, 'ἔχω ν' ἀποθάνω! ἔχω ν' ἀποθάνω!'

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΡΧΙΩΝ.

ΝΟΜΙΖΕΤΑΙ ἄρκετὰ γενικῶς ὅτι τὸ ὑπερβολικὸν πάθος τῆς ἐξουσίας, ἢ ἡ σπουδαρχία, εἶναι ἴδιον τῶν γενναίων καὶ μεγαλοφύχων. Πλὴν εἰς ἐμὲ φαίνεται ἐξ ἐναντίας ὅτι χαρακτηρίζει σχεδὸν πάντοτε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔχουν κάμμιαν ἀληθινὴν μεγαλοφυχίαν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ καρδιά δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ κἀνεὸς γενναίου αἰσθήματος. Τὰ πλέον ταπεινὰ ἀνδράποδα, τὰ πλέον ἀγενῆ ὑποστηρίγματα τῆς τυραννίας, εἶναι καθ' αὐτὸ ἐκεῖνοι, οἵτινες ζητοῦν μὲ τὴν πλέον ἐνθερμον ἐπιθυμίαν τὰς περιστάσεις τοῦ νὰ ὑψωθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἴσων, ἢ καὶ ἀνωτέρων ἑαυτῶν εἰς τὰ προτερήματα καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν. Οὔτοι εἶναι καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι μὲ τὴν πλέον μεγάλην ἀναίδειαν καὶ ἀπανθρωπίαν τὴν ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν, ὅσον καὶ ἂν ἦναι προσωρινὴ ἢ μικρά. Ἐὰν ὁ μονάρχης ἦναι τις φυσικῶς ἀπὸ τὴν χίμαιραν τῆς ἀπολύτου δυνάμεως, ἢ κἀνεὶς ἀρπακτῆρ, τὸν ὁποῖον σπάνιά τινα προσωπικὰ προτερήματα καὶ συνδρομὴ περιστάσεων ἔτι σπανιωτέρων ἔφεσαν εἰς τὴν ὑπερτάτην τάξιν, βλέπει ὄλους τοὺς κατωτέρους φιλοδόξους σπεύδοντας, συγκινουμένους πανταχόθεν, διὰ νὰ ἐξάψωσι καὶ νὰ χορτάσωσι τὴν βασιανίζουσαν αὐτὸν δίψαν τοῦ δεσποτισμοῦ, ἀμιλλωμένους ποῖος νὰ πωλήσῃ εἰς αὐτὸν τὰ πλέον ἱερὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων, προσφέροντας εἰς αὐτὸν θυσίαν τὰς πλέον πολυτίμους ἀσφαλείας των, διὰ νὰ ἀπολαύσωσιν εἰς ἀμοιβὴν

τῆς ἀνδραποδώδους ἀφοσιώσεώς των μερίδα τινὰ τοῦ χρυσοῦ τοῦ βιαίως ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους ἢ ἀπὸ τὰ ξένα ἔθνη, μέξεῖν τινὰ τῆς ἀχαλινώτου ταύτης καὶ ἀπεριορίστου ἐξουσίας. Ἴδὲ, τέλος πάντων, εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς καταστάσεις, τὸ ἀπειρον ἐκεῖνο πλῆθος τῶν ὀργάνων τῆς τυραννίας μεταχειριζομένους τὴν συκοφαντίαν, τὸ ψεῦδος, τὴν διαβολὴν, τὴν ραδιουργίαν, τὴν χαμερπῆ κολακείαν, καὶ ὅλα τὰ αἰσχροτέρα μέσα, διὰ νὰ ὑποσκελίσωσιν ἀλλήλους, διὰ νὰ ἀναβῶσιν εἰς θέσεις, εἰς τιμὰς, εἰς ἀξιώματα. Ἐρώτησε τώρα τὸν ἑαυτὸν σου ἂν οἱ μὲ τοιούτους τρόπους πλησιάζοντες τὸν ὑπέρτατον διανομέα τῶν δοκούντων τούτων ἀγαθῶν ἦναι ἱκανοὶ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτὸν εὐγενεῖς ἢ γενναίους στοχασμούς· ἂν αὐτὸς οὗτος ἐμπορῇ νὰ συλλάβῃ τοιούτους στοχασμούς, ὅταν εἰς πᾶσαν στιγμὴν αἰσθάνεται τὴν χρείαν τοῦ νὰ περιστοιχίζεται ἀπὸ τοιούτους βοηθοῦς. Ἄς συμπεράνωμεν λοιπὸν ὅτι ἡ ἀμετρος ἐπιθυμία τῆς ἐξουσίας, καὶ ὅλαι αἱ πράξεις ἢ οἱ προσδιορισμοὶ οἱ ἐκ ταύτης γεννώμενοι, εἶναι ἀκόμη χειρότερα παρὰ τὸν ὑπερβολικὸν ἔρωτα τοῦ πλοῦτου, τὸ δαῖγμα τῆς πλέον στενῆς προσωπικότητος, τὸ δαῖγμα ἐνὸς ἐγωῖσμοῦ, ὅστις τείνει ἀκαταπαύστως εἰς τὸ νὰ σβέσῃ ὅλα τὰ πατριωτικά, τὰ τίμια, καὶ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα.—ΒΑΜΒΑΣ.

Ἡ ΡΩΣΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ.

ΑΔΥΝΑΤΟΝ εἶναι νὰ παρατηρήσῃ τις γεωγραφικὸν πῖνακα τοῦ κόσμου, καὶ νὰ μὴ θαυμάσῃ τὸ μέγεθος τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας. Κατέχει τὸ ἐννατημόριον τῆς οἰκουμένης, καὶ ὑπερβαίνει πολὺ κατὰ τὴν ἔκτασιν τὴν Ῥωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν, ὅτε ἡ κυριότης αὐτῆς ἐξετείνεται ἀπὸ τοῦ Εὐρράτου εἰς τὴν Βρετανίαν. Ἡ μεταξὺ Κίνας καὶ Ῥωσσίας ὀρθογώνιαι γραμμὴ ὑπερβαίνει τρισχίλια μίλια κατὰ τὸ μήκος, οὕσα δηλ. ἰσομήκης μὲ γραμμὴν συρμένην ἀπὸ τὴν νοτιοδυτικὴν ἄκρην τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὴν βορειανατολικὴν ἄκρην τῆς Εὐρώπης, περὶ τὰ ἑξακόσια δὲ μίλια μακροτέρα γραμμῆς συρμένης ἀπὸ τὴν μεσημβρινωτάτην ἄκρην τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Παγωμένου Ὀκεανοῦ. Μὲ τὴν Ῥωσσίαν παραβαλλομένη ἡ Μεγάλῃ Βρετανία ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς περιοχῆς, κατανατὰ πολὺ ἀσήμαντος, καθότι τὸ μέγιστον αὐτῆς μήκος δὲν ὑπερβαίνει 600 μίλια, τὸ δὲ μέγιστον πλάτος μόνον 320. Ἄλλὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς Ῥίγαν ἕως εἰς τὸν ἐν Καμσάτκα λιμένα τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου εἶναι ὑπὲρ τὰς 11,500 μίλια· εἰς δὲ τὸ Ῥωσικὸν Ταχυδρομικὸν Κατάστιχον εὐρίσκεται σειρὰ τις δρόμου διὰ σταθμῶν σημειωμένη, φθάνουσα εἰς 8134 μίλια. Ταχυδρόμος ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν εἰς τὴν Καμσάτκαν ἀπαιτεῖ ἑκατὸν ἡμέρας διὰ νὰ τελειώσῃ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ μολονότι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος προχωρεῖ μὲ βραδύτητα, τὰς πρώτας ὅμως τεσσαράκοντα ἡμέρας ὁδεύει συνήθως ἑκατὸν ἐξήκοντα μίλια καθ' ἡμέραν.